

Díl 3

Místní působnost

§ 4

Zásada teritoriality

(1) Podle zákona České republiky se posuzuje **trestnost činu, který byl spáchán na jejím území.**

(2) **Trestný čin se považuje za spáchaný na území České republiky,**

a) dopustil-li se tu pachatel zcela nebo zčásti jednání, i když porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem nastalo nebo mělo nastat zcela nebo zčásti v cizině, nebo

b) porušil-li nebo ohrozil-li tu pachatel zájem chráněný trestním zákonem nebo měl-li tu alespoň zčásti takový následek nastat, i když se jednání dopustil v cizině.

(3) **Účastenství je spácháno na území České republiky,**

a) je-li tu spáchán čin pachatele, kdy místo spáchání takového činu se posuzuje obdobně podle [odstavce 2](#), nebo

b) jednal-li tu zčásti účastník činu spáchaného v cizině.

(4) Jednal-li účastník na území České republiky, užije se na účastenství zákona České republiky bez ohledu na to, zda je čin pachatele v cizině trestný.

§ 5

Zásada registrace

Podle zákona České republiky se posuzuje **též trestnost činu, který byl spáchán mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, anebo letadla nebo jiného vzdušného dopravního prostředku,** které jsou registrovány v České republice. Místo spáchání takového činu se posuzuje obdobně podle [§ 4 odst. 2](#) a [3](#).

§ 6

Zásada personality

Podle zákona České republiky se posuzuje i trestnost činu, který **v cizině** spáchal **občan České republiky nebo osoba bez státní příslušnosti, která má na jejím území povolen trvalý pobyt.**

§ 7

Zásada ochrany a zásada univerzality

(1) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost mučení a jiného nelidského a krutého zacházení ([§ 149](#)), padělání a pozměnění peněz ([§ 233](#)), udávání padělaných a pozměněných peněz ([§ 235](#)), výroby a držení padělatelského náčiní ([§ 236](#)), neoprávněné výroby peněz ([§ 237](#)), rozvracení republiky ([§ 310](#)), teroristického útoku ([§ 311](#)), teroru ([§ 312](#)), sabotáže ([§ 314](#)), vyzvědačství ([§ 316](#)), násilí proti orgánu veřejné moci ([§ 323](#)), násilí proti úřední osobě ([§ 325](#)), padělání a pozměnění veřejné listiny ([§ 348](#)), účasti na organizované zločinecké skupině podle [§ 361 odst. 2, 3](#), genocidia ([§ 400](#)), útoku proti lidskosti ([§ 401](#)), apartheidu a diskriminace skupiny lidí ([§ 402](#)), přípravy útočné války ([§ 406](#)), použití zakázaného bojového prostředku a nedovoleného vedení boje ([§ 411](#)), válečné krutosti ([§ 412](#)), perzekuce obyvatelstva ([§ 413](#)), plenění v prostoru válečných operací ([§ 414](#)), zneužití mezinárodně uznávaných a státních znaků ([§ 415](#)), zneužití vlajky a příměří ([§ 416](#)) a ublížení parlamentáři ([§ 417](#)) i tehdy, **spáchal-li takový trestný čin v cizině cizí státní příslušník nebo osoba bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt.**

(2) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu, který byl spáchán **v cizině proti občanu České republiky nebo proti osobě bez státní příslušnosti**, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt, **jestliže** je čin v místě spáchání činu trestný nebo jestliže místo spáchání činu nepodléhá žádné trestní pravomoci.

§ 8

Subsidiární zásada univerzality

(1) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu spáchaného **v cizině cizím státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, i tehdy,**

- a) je-li čin trestný i podle zákona účinného na území, kde byl spáchán, a
- b) jestliže pachatel byl dopaden na území České republiky a nebyl vydán nebo předán k trestnímu stíhání cizímu státu nebo jinému subjektu k trestnímu stíhání oprávněnému.

(2) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu spáchaného v cizině cizím státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, také tehdy, byl-li čin spáchán **ve prospěch právnické osoby, která má na území České republiky sídlo nebo organizační složku.**

(3) Pachateli však nelze uložit trest přísnější, než jaký stanoví zákon státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

§ 9

Působnost stanovená mezinárodní smlouvou

(1) Trestnost činu se posuzuje podle zákona České republiky také tehdy, **jestliže to stanoví mezinárodní smlouva**, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).

(2) Ustanovení **§ 4 až 8** se nepoužijí, jestliže to mezinárodní smlouva nepřipouští.

§ 10

Vydání a předání občanů České republiky

(1) Občan České republiky nemůže být vydán cizímu státu k trestnímu stíhání ani k výkonu trestu.

(2) Občan České republiky může být předán do jiného členského

státu Evropské unie pouze na základě evropského zatýkacího rozkazu.

§ 11

Účinky rozsudku cizího státu

(1) Trestní rozsudek cizího státu nemůže být vykonán na území České republiky ani tu mít jiné účinky, nestanoví-li zákon nebo mezinárodní smlouva něco jiného.

(2) Na pravomocné odsouzení soudem jiného členského státu Evropské unie v trestním řízení se pro účely trestního řízení hledí jako na odsouzení soudem České republiky, pokud bylo vydáno pro čin trestný i podle práva České republiky.